నా కథ

ముద్దగడ సూర్యప్రకాష్‌రావు

"ఈ కథ నేను వ్రాసిందే. సందేహంలేదు.

ఎనిమిది సంవత్సరాల క్రితం కాలేజి మేగజైన్ కోసం వ్రాసిన కథను నా కథలో కొన్ని సంఘటనలు, పేర్లుమార్చి కాపీ కొట్టాడీ రచయిత ఎవరో. ఇప్పుడు మరో కాలేజి మేగజైన్‌లో అచ్చుఅయింది రచన శర్మ' ఎవరీశర్మ? ఏమాకథ నాకథ? దేశం కోసం"ను నా అనుమతి లేకుండా కాపీకొట్టి, సంఘటనల్ని మాత్రం మార్చాడు. నా కథలోని చివర ట్రాజిడీని కామిడీగ మార్చి హీరోయిన్‌ని చివరకు హీరో పాదాలమీద వ్రాలుతుంది అని ముగించాడ కథను. దీని సంగతి ఏమిటో తేల్చుకోవాలి కాలింగ్‌బెల్ కొట్టి ప్యూనును పిలిచాను.

"రామారావును పిలువ్.

రామారావు వినయంగా నిలబడ్డాడు మనిషి కొంచెం బెదురు కనిపిస్తూంది. ఆఫీసు వర్కింగ అవర్సులో సినిమావుస్తకాలు మేగజైన్సు చదవ కూడదని తెలిసినా, దొంగతనంగా చదువుతూ ఆనాశకు ఆఫీసరుకు దొరికిపోయాన అన్నభయం... ఛార్జిషీటు ఇవ్వడంగాని .. వార్నింగు ఇవ్వడంగాని జరుగుతుందేమో అన్న పిరికితనం అతనిలో కొట్టవచ్చినట్లు కన్పిస్తూంది. అతను నిలబడ్డ తీరు చూస్తుంటె జాలివేస్తుంది, కాని... ఇలాంటి వాళ్లను అంత తేలిగ్గా వదిలిపెడ్తే, ఆఫీసులో డిసిప్లైన్ చెడిపోతుంది

"మిస్టర్ రామారావు...నీకు ఆఫీసు రూల్సు రెగ్యులేషన్సు పూర్తిగా తెలుసు అనుకుంటాను" గొంతు సీరియస్‌గా ఉంది

తెలుసుసార్"గొంతులో ఏదో అడ్డుపడ్డట్టు వచ్చిందతని గొంతు నుండి ఆఫీసులో ఈ పుస్తకం ఎందుకు చదువుతున్నావు? నీమీద డిసిప్లైనరీ ఏక్షన్ తీసుకోవలసి వుంటుంది.

'తప్పయిపోయిందిసార్.. క్షమించండి ఇంకెప్పుడూ అలాచేయను" నిజం చెప్తే ఆఫీసరుకొంత వరకు క్షమిస్తారేమోననుకున్నాడు. సరే ఇంకెప్పుడూ అలాపుస్తకాలు ఆఫీసులో చదవకు. ఊc ఇది చాలా పాత పుస్తకంలా వుంది నీ కెలా దొరికింది'

ఆఫీసరు ముఖంలో కొంత ప్రసన్నత చూసి రామారావుకు కొంత ధైర్యం వచ్చింది. శర్మ అని మా ఫ్రెండ్ దగ్గర తీసుకున్నానండి వాడీ మధ్యే హైదరాబాదునుండి ట్రాన్స్‌ఫరయి వచ్చాడు వాడి కథ ఈ పత్రికలో పడ్డది సార్'

యూ ప్లీజ్ గివ్‌మీ అడ్రస్ ఆఫ్ దట్ శర్మా ఐ వాంట్ టు మీట్ హిమ్

శర్మ అడ్రసు తీసుకొని రామారావుని వెళ్ళిపొమ్మన్నాను. పనిష్మెంటు తప్పదనుకున్న రామారావు తనను ఇంత సులభంగా వదలిపెడ్తున్నందుకు ఆఫీసరుకు మనసులోవందన, పైకి ఒకటి నమస్కారాలు చేసి బయటపడ్డాడు

రామారావు సైలెంటా ఈ పేళతో వదలిపోతుందని అనుకొన్న సాటిగుమాస్తాలు నవ్వు ముఖంతో పైకివస్తున్న రామారావును చూసి ఆశ్చర్యపోయారు. డిసిప్లైన్ విషయంలో స్ట్రిక్ట్‌గా ఉండే ఆఫీసరు ఇంత జరిగినా... రామారావును మాములుగా వదిలిపెట్టడం అందరికీ ఆశ్చర్యంగనే ఉంది.

ఆఫీసు అయిన వెంటనే శర్మఅడ్రసుకు కారువేసుకొని బయలుదేరాను అఫలానావీధి చాలపెద్దది ఇంత పెద్దవీధిలో దొరుసంబరు లేని శర్మయిల్లు కనుక్కోవడం చాలా కష్టమే, కారును రోడ్డుప్రక్క పార్కు చేసి నడుచుకుంటు బయలు దేరాను. ఒక యింటి ముందు ఎవరో అమ్మాయి అంతకుముందేఎప్పుడో చూసినట్లేఉంది. ఎదురుగ వచ్చి "నమస్కారం అండీ బావగారూ" అంది ఈ మరదలెవర్రా? అని అటు చూసేసరికి పోలికకొంచెం దొరికింది. "ఛాయా!' నా మరదలు, నా భార్యకు కజిన్ సిస్టర్.

"ఏవమ్మా ఇక్కడున్నావు... ఎప్పుడు రాక" నవ్వుతూ అడిగాను.

లోపలకురండి అన్ని విషయాలు వివరంగా చెబుతాను అంది. లోపల కుర్చీవేసి కూర్చోబెట్టింది, లోపల్నుంచి రెండేళ్ళ అమ్మాయిని తీసుకొని వచ్చి... "పెదనాన్నగార్కి నమస్కారం చెయ్యమ్మా" అంది చాలా ముద్దుగా ఉంది పాప. ఆ పాపను వళ్లోకి తీసుకున్నాను.

'ఇప్పుడే వస్తాను కూర్చుండి బావగారు" అని లోపలకు వెళ్ళింది.

'నీ పేరేంటమ్మా" పాపను అడిగాను.

"లక్ష్మి" అంది ముద్దుగా. పాపపోలిక అంతా ఛాయదే.

ఛాయ చాలామారిపోయింది. నా పెళ్ళిలో ఆమెను చూశాను చాల అల్లరి పిల్ల. పెళ్ళిలో స్నానాలదగ్గర నా బుగ్గనిండా, వీపునిండా మసి పులిమేసి పారిపోయింది. పీటలమీద కూర్చున్న నా మెడలో పుచ్చువంకాయలు ఉల్లిపాయలు, మిరపకాయల దండ గుచ్చివేసింది నేను ఆ దండను తిరిగి వాళ్ళక్క మెడలోనే వేశానప్పుడు కోండి

అప్పుడు పదమూడేళ్లలోనే ఉంది, ఎవరో

ప్రేమించాను పెళ్ళి చేసుకుంటాను. అని అంటే ఇంటర్ కాస్ట్ ప్రేమకు ఒప్పుకోని వాళ్ళనాన్న గారు వీల్లేదన్నారు అందుకే కాదు రహస్యంగా అతన్ని పెళ్ళిచేసుకొని. అతనితో హైదరాబాద్ వెళ్ళిపోయింది. ఎవరికీ ఇష్టంలేని పెళ్ళి చేసుకున్నందుకు అందరూ ఆమెతో బాంధవ్యాన్ని త్రెంచుకున్నారు ఆ తరువాత ఛాయకూడ బంధువుల ఇళ్ళకు రావడం మానేసింది. ఇన్నాళ్ళకు ఛాయను చూడ గలిగాను.

'బావగారూ! .. అక్కడివాళ్ళు బావున్నారా. మీరు ఏ వీధిలో ఉంటున్నారు! ఇప్పుడెంత మంది పిల్లలు' కాఫీ కప్పుతో వస్తూనే అంది.

'ఇప్పటికి ఒక డజనుమంది. ..'

పకపక నవ్వింది 'ఈ ఫామిలీ ప్లానింగు రోజుల్లో ఆ మాట అనకండి బావగారూ .. ఎవరైనావింటే నవ్వగలరు. మీ పెళ్ళిఅయి ఆరు సంవత్సరాలు అయిందికదా "

అలెక్కన సంవత్సరానికి ఇద్దరయ్యారు "

"సంవత్సరానికికాదు గాని మొత్తం ఇద్దరు. ఒకమ్మాయి. ఒకబ్బాయి. మొన్ననే ఆపరేషను చేయించుకున్నాను.

అవును ఈ వీధిలోకి వచ్చారు ఎవరింటికండి బావగారు! ఇక్కడెవరన్నా ఫ్రెండ్స్ ఉన్నారా"

"మీయింటికివచ్చి నువ్విచ్చిన కాఫీత్రాగిన తరువాత మీయింటికి రాలేదు నేను అంటే నవ్వారు కుంటావా"

'అయితే మాయింటికే వచ్చారన్నమాట బావగారు ... మా అడ్రసు ఎలా తెలిసిందో కొత్తలు కొస్తున్నారు ... మా యింటికి మీరు వచ్చారన్న సంగతి మా అక్కకుగానీ తెలిసిందా . మీవరకు అయిందన్నమాట . అంపేదు నామీద కట్టకట్టారు పెళ్ళి అయి ఒకపిల్ల పుట్టినాకూడా మీకందరికి నామీద కోపం తగ్గలేదు. అమ్మానాన్నలను చూడాలనిఉంది నాన్నగార్కి ఎన్ని ఉత్తరాలువ్రాసినా తిరిగి జవాబు లేదు. ఈయన నన్ను పంపించరు పోనీ అక్క అయినా నన్ను అర్థంచేసుకోలేదు " కంట తడి పెట్టింది.

"మీ గతావారి సంగతి నాకుతెలియదుగాని. మీ అక్కకు నాకు మాత్రం అలాంటి పట్టింపులు ఏమిలేవుఛాయా, మేము నీగురించి తెలుసుకుందామని చాలా ప్రయత్నించాముకాని నీ అడ్రస్ దొరకలేదు పోనీ ఇప్పుడు తెలిసిందా ఇకనుండి వస్తూపోతూండ వచ్చు. ఆ ఇక వస్తానమ్మా...కొంచెం పనుంది ఈ వీధిలోనే శర్మ అనేమిత్రుడు ఉన్నాడు. ఆడిట్ ఆఫీసులో పనిచేస్తున్నాడట. అతన్నికలుసుకోవాలి'

"శర్మగారా. ఏశర్మ అండీ .."

"బి. బి ఆర్. శర్మ అని హైదరాబాదు ఏ. జి. ఆఫీసులో పనిచేస్తుండేవాడు"

"ఆయన మీకు ఫ్రెండా... ఎమండీ అంత అర్జెంటుగా కలుసుకోవాలా అతన్ని" అతనింటికి ఇంతకు ముందు మీరెప్పుడూ వెళ్ళలేదా!' నవ్వుతూంది. " . బావగారూ మీరిప్పుడు ఆ శర్మగారింటిలోనే ఉన్నారు. ఆయనే మా ఆయన. అవును అతన్ని మీరెప్పుడు చూడనట్లు మాట్లాడారు కదా. ఆయన మీకెలా తెలుసు .. అదిగో మాటల్లోనే ఆయన వస్తున్నారు" ఎదురుగావెళ్ళి చేతిలోని సంచిని అందుకుంది.

ఎర్రగా బక్కగా వున్న తను లోపలికి వచ్చి నన్ను ఎగాదిగా చూసి పోల్చుకుని "నమస్కారం సార్! ఏమిటి ఇలా వచ్చారు. నేను... కృష్ణశర్మ తమ్ముడ్నండి. గుర్తుపట్టలేదా నన్ను" ప్రక్కనే నిలబడ్డాను.

"ఓహో నువ్వటోయ్ .. ఆ మీ వాడు బావున్నాడా... ఇప్పుడెక్కడున్నాడు"

"విజయవాడ ట్రెజరీలో పనిచేస్తున్నాడండి. ఆ మీరు ఇలా వచ్చారు ఏంటి విశేషం... నా అడ్రసు ఎలా తెలిసిందండీ! మీరీ ఊర్లో ఉంటున్న సంగతే నాకు తెలియదండి."

"ఆ వయ్యా. నెమ్మదిగా అడుగు... నేనీ ఊరువచ్చి మూడేళ్ళయింది. ఎలక్ట్రిసిటీ డిపార్టుమెంటులో ఛీఫ్ ఇంజనీరుగా ఉంటున్నాను. చిన్న చిన్న వింత జరిగింది. రెండు సంవత్సరాల క్రితం నేను మాకాలేజీ మాగజైన్‌కు వ్రాసిన కథను.. శర్మ అనే ఆయన కాపీకొట్టి తన పేరుతో వాళ్ళ కాలేజీ మాగజైన్‌కు ఇచ్చాడట. ఆ కథ విన్న నా కంటపడింది, నాకు చాలా కోపం వచ్చింది. కనీసం వాడు చెప్పడం కూడా లేకుండ నా కథను అన్యాయంగా తన స్వంతం చేసుకున్నాడా రచయిత. అతనెవరో వాకబు చేస్తే తెలిసింది అతనిమీద కేసు పెడదామని వచ్చాను.

"క్షమించండి సార్... నేనే శర్మను... మీ కథను కాపీకొట్టిన సంగతి మీకు చాలసార్లు తెలియచేయాలని ప్రయత్నించాను. కాని మీ అడ్రసు తెలియక అలా చేయలేకపోయాను అసలు కథను కాపీకొట్టే ప్రయత్నం ఎందుకు చేయవలసి వచ్చిందో చెప్పమంటారా! మా బ్రదర్ దగ్గర మీకాలేజి మేగజైన్ ఉంది. దాంట్లో మీకథ నాకు చాలబాగ నచ్చింది. అసలు మీకథను నేను ఆరోజు కాపీకొట్టి ఉండకపోతే ఛాయకు నాకు పెళ్ళి అయిఉండేదేకాదు. ఛాయ నా క్లాస్‌మేట్. నేను ఆమెను ప్రేమించాను. కాని ఆమె దృష్టిలో నేను లేనని. నామీద ఆమెకు ఎటువంటి భావము లేదని తెలుసుకున్నాను. ఆమెను ఆకర్షించి నాదానిగా చేసుకోవాలని ఎన్నోసార్లు ప్రయత్నించాను. కాని లాభం లేకపోయింది. ఒక ఐడియా తట్టింది మీ కథను కాపీచేసి ఛాయను కథలోని హీరోయినుగాను, హీరోపాత్రకు నాపేరు పెట్టి ఇద్దరికి జరిగిన సంఘటనలు ఒకటి రెండు సృష్టించి చివరకు హీరోయిను హీరోలకు పెళ్ళి అయినట్లు చిత్రించాను. ఆ కథ ఛాయ చదివింది. చాలామంది చదివారు, ఈసంఘటనలు అన్నీ నిజమే అనీ. ఛాయకు నాకు చాల పరిచయం ఉంది గాని కాలేజిలో మాత్రం మాట్లాడుకోరని... మాఇద్దరి మీద చాలాపుకార్లు బయలుదేరాయి. కాలేజి గోడల మీదకు కూడ మాపేర్లు ఎక్కాయి ఇవన్నీ నాకు చాలా ఉపకరించాయి.

ఛాయదృష్టి నేను ఆకర్షించాను. ఒకరోజు ఛాయ నాతో అంది. "మీరు నన్ను అంతగాఢంగా ప్రేమిస్తున్నారా... నాకు మీరంటే ఇష్టమేకాని . మన పెళ్ళికి మాయింట్లో ఒప్పుకోరు. మా నాన్నగార్కి కులం పట్టింపు చాలా ఎక్కువ..." అంది. నేను కూడా ఆమెను ఒప్పించటానికి ప్రయత్నించాను, "నీకు నేనంటే ఇష్టమేగదా. మనిద్దరికి యిష్టమైనప్పుడు. కులంతప్పు మనపెళ్ళికి అనర్హమైనది మరి ఏదీలేకపోవటం వల్ల .. మనస్సేమో ఈ సంఘ మూఢ నమ్మకాలకు బలి అయిపోవడం ఎందుకు మనద్దరిమీద రూమర్సు ఎలానూ ఉన్నాయి వీళ్ళందరి నోళ్ళు మూయించాలంటే మనిద్దరం పెళ్ళి చేసుకోవడమే ఉత్తమం" ఆ విధంగా మా పెళ్ళి జరిగింది. దానికి కారణం మీకథ "దేశంకోసం" నేను అటు తిరిగి చూసేసరికి అక్కడ ఛాయలేదు. సిగ్గుతో లోపలకు వెళ్ళిపోయింది

"అయితే నాకథ ఇద్దరు ప్రేమజీవులు పెళ్ళి చేసిందన్నమాట, నాకు చాలా సంతోషంగాఉంది. మరో విషయం .. శర్మా నీకు తెలియదేమో ఛాయ నాకు మరదలుఅవుతుంది. నా వైపున కజిన్‌సిస్టర్"

"ఈజిట్... నిజమేనా ... అయితేమీరు నాకు అన్నయ్యన్నమాట ఏయ్ ఛాయ... ఈ సంగతి ఇంతసేపు చెప్పకుండా ఊరుకున్నావేం!" అంటూ చెవిపట్టుకొని... తలుపుచాటున నిల్చున్న ఛాయను లాక్కొచ్చాడు శర్మ.

'అయితే ఈ కథ వ్రాసింది మీ బావగారేనన్నమాట... నాకు చెప్పలేదేం మీ బావగారు కథలు వ్రాస్తారని'

"నాకు మాత్రం ఏం తెలుసు ఆ కథవ్రాసింది మా బావగారేనని మీరు కాపీమాష్టర్ అన్నసంగతే నాకు తెలియలేదు. మీరు వ్రాసిన కథ కాపీ కొట్టినదని తెలిసుంటే అసలు మీ ముఖమే చూసేదాన్నికాదు. ఈ పెళ్ళి జరిగుండేదేకాదు" చాటుగా నవ్వుకుంటూ సీరియస్‌గా అంది. "జరక్కపోయినా బాగుండేది ఇప్పుడు ఈ సంసారం... ఈ ఝంఝాటం, ఈ బాసింగ్, అంతా నాకు తప్పేది. రిజెక్టడ్ లవర్‌గా హాయిగా, ఏ దేవదాసులానో, సలీమ్‌లానో మందుకొడ్తూ జీవితం గడిపేసేవాడ్ని" జుట్టు ముందుకు పీక్కుని నిజంగా సలీమ్ లాగే నిలబడ్డాడు. "ఊ.. నాలుకపైకి పెట్టి వెక్కిరించింది.శర్మనువాక్కిపించకుండాశర్మచిన్నపిల్లను కొట్టాడు.... "ఊ పొండి.. చూడండిబావగారు ఈయన కొడ్తున్నారు" చిన్న పిల్లలా అంది.

వాళ్ళిద్దర్నీ చూస్తుంటే చాల ముచ్చట వేసింది. చిలకా గోరింకల్లా కాపురం చేస్తున్నారు కుల మతాల పట్టింపుల్ని తమ హృదయాలమండి.దూరం చేసుకొని ఆనందంగా కాలం గడుపు తున్నారు. అయితే నా కథకు ఒక ఉన్నత స్థానం లభించిందన్నమాట పరవాలేదు. ఏ పత్రికలో నా కథ పడకపోయినా... నేనూ రచయితననే ఆత్మ సంతృప్తి నాకు ఉంది. "మీ యిద్దర్నీ చూస్తుంటే నాకుచాల గర్వంగా ఉందమ్మా అందర్నీ ఎదిరించి మందివనే చేశారు ఇష్టంలేని పెళ్ళికి మెడలువంచి జీవితాన్ని సమూలంగానాశనంచేసుకొనే చాలమంది అమ్మాయిలకంటేఛాయ ఒక ఉత్తమ మార్గాన్ని ఎన్నుకొని! అదిసాధించడానికి అందర్నీఎదిరించింది. సాధించింది వస్తాను. మీ అక్క నేను పిల్లలుకలసి మరోసారి వస్తాం..." మెట్లుదిగుతున్నాను

"అన్నయ్యగారూ... తరచు వస్తుండాలి... మీ రాక మాకు చాలాసంతోషం కలిగించింది."

"బావగారూ... ఎల్లుండి ఆదివారం అందరూ కలసి రండి వినిమాకు వెళ్దాము. పెదనాన్నకు టాటా చెప్పిరా... లక్ష్మి..." అందిగేటువరకువచ్చి కారు స్టార్ట్ చేశాను .. ఆనందం నిండిన హృదయంతో కూర్చున్న నాతో కారు... రయ్యిన కదిలిపోయింది... ★